

Vindràs, vendràs/Vinràs, venràs (ALDC, IX, 2184. *Quan vindràs, ja no hi seré*)

Les llacunes de respostes al mapa es justifiquen pel títol de l'enunciat, “*Quan vindràs, ja no hi seré*”, que convidava a l'ús del subjuntiu (*vinguis, vingues*, etc.). Aquí ens ocupem tant de la variació vocàlica com del manteniment del grup N'R o de la inserció d'una *-d-* epentètica, partint de la persona 2 (*vinràs*) extensiva a tot el paradigma de futur (compareu amb el PALDC, III, mapa 296).

La segona persona del futur, antiga i dialectal, de *venir* (< VENĪRE) era *venràs*, provinent de VENIRE HAS, que va canviar la vocal *e* del radical per *i* (*vinràs*), per analogia amb la persona 1 del present d'indicatiu (*vinc* < VĒNIO) i les persones del present de subjuntiu (*vinga, vingues*, etc.). Quan *vinràs* va rebre una *-d-* epentètica per a facilitar l'articulació del mot, es va generar la var. *vindràs* (cap al s. XVI),

com a *venràs* va seguir *vendràs*. *Vinràs* s'ha mantingut en parlars pirinencs i de l'oest septentrional, mentre que en ross. aquella forma alterna geogràficament amb *venràs*. De les variants epentètiques, *vendràs* és forma viva en mall., men. i eiv., mentre que *vindràs* coneix una gran extensió. L'alg. *vengaràs* 85 s'ha format sobre *venc, vengui*, present d'indicatiu i de subjuntiu respectivament.

Vindràs (model *sostindràs*) és mot normatiu des del *DOrt*, 1917; la *GIEC* (pàg. 317) acull *vendràs* (bal.) entre “Altres variants”, que la *PEOLC Morfologia* (pàg. 51) proposa com a pròpia de l'àmbit restringit (parlars balearics).

